

ΕΤΟΣ 71ο

23 Ιουλίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (3660)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Στήν σημερινή αποστολική περικοπή ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπισημαίνει, ὅπως ἰδιαίτερως, τό ἦθος πού ὀφείλουν νά καλλιεργοῦν οἱ σταθεροί στήν πίστη χριστιανοί ἔναντι τῶν ἀδυνάτων καί ἀσταθῶν στήν πίστη ἀδελφῶν τους. «Ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί τά ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν», γράφει πρὸς τοὺς Ῥωμαίους.

Τό θέμα αὐτό, τό ὁποῖο ἐν τέλει ἀφορᾷ στήν ἀληθινή ἐνότητα τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὑπερβαίνει τοὺς συνήθεις κοινωνικούς ὅρους καί τίς συμβατικές σχέσεις πού χαρακτηρίζουν ἀκόμη καί πιστούς ἀνθρώπους στήν καθημερινότητά τους. Γι' αὐτό ὁ Ἀπόστολος ἐπιδιώκει νά προσανατολίσει τήν συνείδηση τῶν πιστῶν στό πρόσωπο καί τό παράδειγμα τοῦ ἰδίου τοῦ Χριστοῦ. Γνωρίζει ὅτι τά λογικά ἐπιχειρήματα, χωρίς τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, δέν ἐπαρκοῦν γιά νά τοὺς πείσει σέ αὐτό τό ἰσόβιο πνευματικό ἄθλημα ἀγάπης καί ἀναλήψεως ἐκ μέρους τους τῆς ἀδυναμίας τῶν συνανθρώπων τους, ὥστε νά ἐπιτευχθεῖ ἡ κατά Χριστόν ἐνότητα.

Ὡς ἐκ τούτου, ἀντιπαραβάλλει τό ἐξῆς σχῆμα: ὅπως ὁ Χριστός «οὐχ ἐαυτῷ ἤρρεσεν», δέν ζήτησε δηλαδή αὐτά πού ἦσαν ἀρεστά στόν ἑαυτό του, κατά παρόμοιο τρόπο καί ὁ πιστός πρέπει νά φροντίζει νά γίνεται ἀρεστός στόν πλησίον γιά τό καλό καί τήν πνευματική οἰκοδομή του.

Δυνατοί καί ἀδύνατοι

Προσπαθώντας νά προσεγγίσουμε τήν ἔννοια τῶν προσδιορισμῶν δυνατός καί ἀδύνατος, ὅπως χρησιμοποιοῦνται στό παρόν ἀνάγνωσμα, μπορούμε νά σημειώσουμε ὅτι δυνατός ἐδῶ δέν εἶναι, βεβαίως, αὐτός πού διαθέτει σωματική ρώμη ἀλλά ἐκεῖνος πού ἔχει δυνατή πίστη καί εἶναι προσηλωμένος στήν ἐν Χριστῷ ζωή. Δυνατός εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού ὁμολογεῖ ἀπερίφραστα τήν θεότητα καί τήν ἀπειρη δύναμη τοῦ Χριστοῦ καί ἀναγνωρίζει τήν δική του ἀδυναμία καί τίς ἀναπόφευκτες ἐλλείψεις στήν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιε' 1-7)

Ἀποδοχή τῶν συνανθρώπων μας

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βασιτάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

πίστη, τὴν ἐλπίδα, τὴν ἀγάπη. Δυνατὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού ἀναθέτει μὲ ἐμπιστοσύνη τὸν ἑαυτό του στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί, ὅπως ὁ Παῦλος, αἰσθάνεται χαρὰ «ἐν τοῖς παθήμασί του» (Κολ. 1,24), στίς κακουχίες δηλαδὴ καὶ τὴν ἐξουθένωση χάριν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀναφωνεῖ «ὅταν γὰρ ἀσθενῶ τότε δυνατὸς εἶμι» (Β' Κορ. 12,10), ὅταν εἶμαι ἀδύνατος τότε εἶμαι δυνατός.

Οἱ χριστιανοί, λοιπόν, πού διαθέτουν δυνατὴ πίστη καὶ ἔχουν προοδεύσει στὴν πνευματικὴ ζωὴ, ὀφείλουν «τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βασιτάζειν». Ὡς ἀσθενήματα πρέπει νὰ ἐννοήσουμε ἐσφαλμένες ἀντιλήψεις ἢ ἀτοπήματα, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀδύναμη καὶ ἀσταθὴ πίστη «τῶν ἀδυνάτων» χριστιανῶν πού εὐκόλα κλονίζονται στὴν πίστη ἢ καὶ ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν χριστιανικὴ ζωὴ.

Ἐφέλεια πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς στὴν πίστη

Τὸ ζητούμενο εἶναι νὰ ὠφελήσουμε τὸν ἀδύναμο στὴν πίστη καὶ ὄχι νὰ τὸν βλάψουμε πνευματικά, ἐπιδοκιμάζοντας ἐπιβλαβεῖς πράξεις του ἢ συγκατατιθέμενοι σὲ σκοτεινὲς ἐπιδιώξεις του. Ἐάν γινόμαστε ἀνθρωπάρεσκοι, χάριν μιᾶς δῆθεν ἀγάπης, τότε δὲν εἴμαστε ἀληθινοὶ δούλοι τοῦ Θεοῦ. Καθότι ἔχουμε χρέος νὰ ἐπισημαίνουμε, μετὰ πολλῆς διακρίσεως, τὸ λάθος, τὴν ἁμαρτία, τὴν ἀστοχία «ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ»

ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
www.apostoliki-diakonia.com.gr

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐμεῖς οἱ ὅποιοι ἔχουμε δυνατή πίστη, ὀφείλουμε νά συμπαραστεκόμαστε στίς ἀδυναμίες ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀσθενῆ πίστη καί νά μήν κάνουμε αὐτά πού ἀρέσουν σέ μᾶς. Καθένας ἀπό μᾶς νά προσπαθεῖ νά ἀρέσει στόν πλησίον του, γιά νά συντελεῖ στό καλό του καί νά τόν οἰκοδομεῖ κατά Χριστόν. Γιατί καί ὁ Χριστός δέν φρόντισε νά ἀρέσει στόν ἑαυτό του ὡς ἄνθρωπος, ἀλλά ὅπως λέγει ἡ Γραφή, «οἱ ὕβρεις ἐκείνων οἱ ὅποιοι σέ βρίζουν (Θεέ), ἔπεσαν ἐπάνω μου». Ὅσα γράφτηκαν στίς Γραφές, γράφτηκαν γιά νά μᾶς διδάσκουν, οὕτως ὥστε, μέ τήν ὑπομονή καί τήν παρηγοριά τῶν Γραφῶν, νά συντηροῦμε τήν ἐλπίδα μας. Ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος δίνει τήν ὑπομονή καί τήν παρηγοριά, εἶδε νά σᾶς δώσει ὁμόνοια μεταξὺ σας σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Χριστοῦ, γιά νά δοξάζετε ὅλοι μαζί μέ ἕνα στόμα τόν Θεό καί Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό, νά δέχεστε ὁ ἕνας τόν ἄλλον, ὅπως καί ὁ Χριστός δέχθηκε ἐσᾶς, γιά νά δοξάζεται ὁ Θεός.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

(Ἐφεσ. 4,15), ἐκφράζοντας τήν ἀλήθεια μέ ἀγάπη. Μέ αὐτόν τόν τρόπο ἀναδεικνυόμαστε συνεργοί στό ἔργο τῆς κατά Χριστόν οἰκοδομῆς τῶν ἀδελφῶν μας καί στήν πνευματική τους ὠφέλεια. Παραλλήλως συμβάλλουμε καί στήν οἰκοδομή τῆς χριστιανικῆς κοινότητος μέ τήν σωστή λειτουργία τοῦ πλησίον ὡς ζωντανοῦ μέλους τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν ἐπιθυμεῖ νά ἀλλοιωθεῖ ἡ ἀγάπη σέ μία ἠθική ἢ θρησκευτική ἀλήθεια, πού ἀποβλέπει στήν ἐκπλήρωση κάποιων ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά συνδέει τήν ἐν ἀγάπῃ ἐνότητα τῶν πιστῶν μέ τήν σωτηρία. Γι' αὐτό ὑπογραμμίζει τόν ἐνυπόστατο χαρακτήρα τῆς ἀγάπης, πού φανερώνεται στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου ἀποδοχή τῆς ἀγάπης καταδεικνύεται μέ τήν ἀντιπροσφορά της διά μέσου τῶν ἄλλων ἀνθρώπων στήν πηγὴ τῆς προελεύσεώς της, δηλαδή τόν Θεό.

Πάντως, ὅσο ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ δυναμώνει τόν ἄνθρωπο, τόσο καί ἐκεῖνος αἰσθάνεται τήν ἀδυναμία τοῦ ἑαυτοῦ του καί παραδίδεται ὀλόψυχα στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Σέ μία τέτοια πορεία ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾷ πνευματική ὠριμότητα καί μετριοφροσύνη πού τόν βοηθᾷ νά θεωρεῖ μέ στοργή καί κατανόηση τόν συνάνθρωπο, τόν πλησίον. Ἔτσι προσπαθεῖ νά προσεγγίσει καί νά ἀναπληρώσει τίς ἀδυναμίες τῶν ἄλλων ὅπως ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος γιά νά σώσει τόν ἄνθρωπο ἐγκατέλειψε τήν αὐτάρκεια καί τό ἀνευδές τῆς θεότητός Του καί ἀνέλαβε στούς ὤμους Του τό φορτίο τῶν ἀνθρωπίνων ἀμαρτιῶν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

23 Ἰουλίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Φωκᾶ ἱερομάρτυρος. Ἰεζεκιήλ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).

Πελαγίας ὁσίας τῆς ἐν Τήνῳ († 1834).

Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιε΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ΄ 27-35.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Ἰουλίου, Η΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 14-22.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΑΡΧΙΜΑΝΑΡΙΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΓΚΡΕΚΑ

Ἐπίκ. Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΤΕΧΝΗΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ἈΝΘΡΩΠΟΣ

Ὁρθόδοξη θεολογική προσέγγιση

(Α΄ ἔκδ., σῆμα 14x21, σελ. 320)

Ἡ παροῦσα μελέτη ἀσχολεῖται μέ τήν Τεχνητή Νοημοσύνη, πού ἀποτελεῖ μία μοναδική τεχνολογική ἐξέλιξη στή σύγχρονη ἐποχή. Οἱ ἐφαρμογές τῆς διευκολύνουν τήν καθημερινότητα τῶν ἀνθρώπων, ἐνῶ σέ ὀρισμένες περιπτώσεις ἀποτελοῦν προκλήσεις καί ἐγείρουν ἐρωτήματα.

Στό Πρῶτο Μέρος ἀναλύονται ὁ ὅρος τῆς Τεχνητῆς Νοημοσύνης, ἡ χρήση τῆς καί οἱ ἐφαρμογές τῆς. Στό Δεύτερο Μέρος ἐρευνᾶται ἡ θεολογική προσέγγιση τῆς Τεχνητῆς Νοημοσύνης ἐν σχέσει μέ τόν ἄνθρωπο. Πέρα ἀπό τή διερεύνηση τῆς σχέσης ψυχῆς καί σώματος τοῦ ἀνθρώπου, παρουσιάζεται ἡ ἐκκλησιαστική γραμματεία καί θεολογία, στήν ὁποία ἀναπτύσσεται ἡ σημασία τοῦ «θεωμένου» ἀνθρώπου ὡς τοῦ «Καινοῦ ἀνθρώπου» διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr